

Kodály Zoltán és tanítványai

Ünnepi hangverseny Pécssett

a Magyar Kodály Társaság alapításának

40. évfordulója alkalmából

A Pécsi Tudományegyetem Művészeti Kar Zeneművészeti Intézete telt-házás Liszt Ferenc Hangversenytermében Kodály Zoltán Intermezzójának énekkari változatával kezdődött az ünnepi megemlékezés, a hangverseny. A művet a 35 éve Kodály Zoltán nevét viselő pécsi gimnázium *Bartók Béla Leánykara* énekelte dr. Vargha Károly szövegével, műsorra tűzésének pedig különös aktualitása volt. Az Intermezzo énekkari-zenei változatának bemutatója éppen 60 évvel ezelőtt történt Pécsen Kodály jelenlétében és tomboló sikert hozott az alkotóknak. Nagyon sajnáltuk, hogy *dr. Ittész Mihály*, a Magyar Kodály Társaság elnöke betegsége miatt csak levélben tudta köszönteni a résztvevőket, így gondolatait *Kertész Attila* a MKT elnökségi tagja olvasta föl. Részlet a levélből:

„Mi teszi ünnepé ezt a mai hangversenyt? Elsősorban az emlékezés arra a negyven évre, amely a Magyar Kodály Társaság megalakulása óta eltelt. Negyven év, mely sok szép hangversennyel, számos sikeres, részben nemzetközi konferenciával, sok-sok zenepedagógiai eseménnyel ékesen áll mögöttünk. Három évvel a Nemzetközi Kodály Társaság megalakulása után, 1978-ban hívták életre a megalapító atyák s anyák a Magyar Kodály Társaságot, hogy szakmai és közművelődési egyesületként éltesse, gondozója legyen a Tanár úr zenei-szellemi örökségének. Ma is ebben a szellemenben, az Alapszabályban rögzített elvek szerint működik országos hatókörű közhasznú szervezetként. Tagságunk néhány helyen koncentráltan van jelen, másutt szétszórtan élnek tagtársaink. Ma már mintegy ezer tagot számlálhatunk. De a belterjesség luxusát nem engedhetjük meg magunknak, minden rendezvényünket látogathatják a Társasághoz tagként nem kötődő érdeklődők is. ...Pécs Kodály Zoltán művészetének és zenei nevelési koncepciójának elkötelezett híveivel, élükön Agócsy Lászlóval, Antal Györggyel, Tillai Auréllal és másokkal kezdettől jelen volt a Magyar Kodály Társaság életében. Mint a Társaság második ciklusát töltő előmunkása – olyan elnökök szerény utóda, mint Szokolay Sándor, Bónis Ferenc, és Szőnyi Erzsébet – személy szerint hálás vagyok elsősorban elnökségünk két pécsi tagjának, Kertész Attilának és Nagy Ernő karnagytanár uraknak azért a sok kezdeményezésért, évről-évre visszatérő programért – hangversenyekért, népdalos alkalmakért, konferenciákért – amelyekkel saját kezdeményezésként vagy más szervezetekkel, elsősorban a kórusegyesülettel együttműködve biztosították a Kodály Társaság jelenlétét Pécs városa és Baranya megye zenei életében. Köszönettel tartozunk mindazoknak, akik a mai estét elgondolták, közreműködésükkel gazda-

gítják, helyet adtak a koncertsorozatban ünnepi alkalmunknak, név szerint is dr. Lakner Tamás dékán úrnak és dr. Vas Bence intézeti igazgató úrnak. Amikor a különböző helyeken megvalósuló hangversenyek műsorának közös vezérfonalát kerestük, jutottunk arra, hogy névadó Mesterünk, Kodály Zoltán alkotásai mellett tanítványai, vagy a Kodály életművének szellemiségéhez tágabb körből kapcsolódó zeneszerzők alkotásai is szóvaljanak meg. Hogy is mondta Szabolcsi Bence 51 évvel ezelőtt, Kodály Zoltán ravatalánál? Kodály „az életnek azt a klasszikus teljességét, melyet a magyar nép költészetében és zenéjében fedezett fel, művein és tanításán keresztül rásugározta egész környezetére, minden tanítványára – és tanítványa volt minden magyar költő, művész és muzsikus, minden alkotó szellem, tanítványa volt egész Magyarország.” „Tanítványa volt egész Magyarország.” – mondta Szabolcsi, de jelen időben érthette. És itt jön a kétségeskedő nagy, ünneprontó kérdés: mára mi maradt ebből? S mi jut a jövőnek? Az emlékező, örvendező ünnep arra is jó, hogy mérleget készítsünk, körülnézzünk mai világunkban. Veszteséget, gondot, de feladatot is bőven láthatunk. Ne engedjük, hogy a tehetetlen letargia legyen úrrá rajtunk. Próbáljunk meg erőt gyűjteni éppen Kodály Zoltán példájából, tanításaiból. Legyen ennek Pécs egyik hatékony és virágzó műhelye ... méltóan ahhoz, ahogy 1945-ben elindult a „pécsi úttörés”, hogy legyen egyszer igazi beteljesedés. Ehhez kívánok mindnyájuknak kitartást, erőt, alkotókedvet!”

Kertész Attila a levél felolvasása után megköszönte az elnök úr köszöntőjét, valamint a Magyar Kodály Társaság, A PTE Művészeti Kar, a Nemzeti Kulturális Alap és az Emberi Erőforrások Minisztériumának támogatását. A Bartók Béla Leánykar folytatta műsorát Karai József – Káldi János 35 évvel ezelőtt írt Kodály Zoltán című művével, majd a PTE Női karával együtt a „Vejnemöjnen muzsikál” szólalt meg *Körtési András* közreműködésével, *Kertész Attila* Liszt-díjas karnagy vezényletével. A Társaság felkérésére hangzott fel J. S. Bach – Kodály Zoltán: Lant preludiuma most hegedűn, gitárkísérettel (dr. Vas Bence átiratában). A nagy sikert arató zenei különlegességet *Vass Ágnes* Liszt-díjas hegedűművész és *Vas Bence* gitárművész adta elő.

Ezek után a híres Kodály-növendék, Farkas Ferenc dalai szólaltak meg a Gyümölcskosár dalciklusból. A kottára a következőket írta

a szerző: „Kodály Zoltánnak tisztelettel törvénytelen tanítványától”. Kapcsolatukra mindvégig jellemző maradt ez a megállapítás, mert abban az évben, amikor Farkas Ferenc felvételt nyert a Zeneakadémiára, Kodály nem indított zeneszerzői

osztályt. „Kodály elvei, gondolatai, találó megjegyzései, tanításának szelleme átsugárzott a tantermek falán, hozzánk is eljutott.” – írta Farkas Ferenc. A Weöres Sándor versére írt dalokat nagyszerű előadásban hallottuk Balázs Júlia énekművésztől, zongorán Körtesi András kísérte. A zeneszerzők sorát egy híres Farkas Ferenc tanítvány követte: a nemrég 80. születésnapját ünneplő Erkel- és Magyar Örökség díjas Balázs Árpád. Először a Radnóti versre írt Tavaszi szeretők, majd a Nec arte, nec marte c. oratóriumból a Duna nimfája ária hangzott el Nagy Johanna átütő erejű előadásában Körtesi András élményt nyújtó zongorakíséretével.

Az énekes szólisták után a PTE Női Kara állt a színpadra, műsoruk Kodályt idézte. Énekelték a 150. genfi zsoltárt, az Ave Mariát, az első (Chi vuol veder) és a harmadik (Chi d'amor sente) olasz madrigált. Az együttes tiszta, finom hangzásával tűnt ki. A MKT

felkérésére a kórus vezetője Kertész Attila még egy Hommage Kodály mű előadását vállalta el. Tillai Aurél Kossuth-díjas zeneszerző Kodályt idéző műve Fodor András versére készült Az énekmondó címmel. A mű első változatát a Bartók Béla Leánykar mutatta be és énekelte CD-re. Most a második változat bemutatóját nagy taps fogadta, a közönség ünnepelte a mű jelen lévő szerzőjét. Dr. Vas Bence gitárművész nagyszerű

gitár átiratokat készített Kodály: Magyar népdalok énekhangra zongorakísérettel darabjaihoz. *Kuti Ágnes* énekművész jól formált, átélt éneklését változatos hangszínhatásokkal, érzékeny dinamikai kontrasztok megszólaltatásával kísérte a gitárművész.

Az ünnepi koncertet a PTE Vegyeskara zárta egy jól szerkesztett, nagyon igényes műsorral, *Prof. dr. Lakner Tamás* Liszt-díjas karnagy vezetésével. Kodály tanítványainak kiemelkedő alakja Bárdos Lajos Cantemus című művének lendületes, tömör hangzású megszólaltatása megadta az énekkar műsorának alaphangulatát.

Az autentikus, szép téma-kiemeléssel előadott Kodály: 121. genfi zsoltára méltó „visszaemlékezés” volt a reformáció 500. évfordulójára, ezt a művet *dr. Hoppál Péter* egyetemi adjunktus vezényelte. Releváns előadásban hallottuk Kodály – Ady: Akik mindig elkésnek c. kórusművét *Lakner Tamás* vezényletével. A kínai turnéra készülőkkel együttes a 70. születésnapját ünneplő Orbán György Kossuth-díjas zeneszerző két nagyszerű darabjával zárta produkcióját. A Szilágyi Domokos versére írt Se nappalom, se éjjelem és a Daemon Irrepit Callidus nagy sikert aratott.

Az igényes műsor méltón reprezentálta a Magyar Kodály Társaság 40. évfordulója tiszteletére a *Mester, az ő tanítványai és a kodályi életmű* szellemiségéhez kapcsolódó zeneszerzők bemutatására rendezett ünnepi hangversenyt.

Kertész Attila